

◆ Ələmdar Quluzadənin 70 yaşı

Ələmdar QULUZADƏ

DÜNYA, SƏNİN NƏ VECİNƏ

Bağrımdakı od mənimdi,
Yaxşı-yaman ad mənimdi,
Çəmən-çəmən çiçək sənin,
Dünya boyda dərd mənimdi –
Dünya, sənin nə vecinə?!

Yazda yaşıl köynəyin var,
Yayda sərin küləyin var.
Yüz ağrılı insan köçün,
Bir ağrısız ürəyin var –
Dünya, sənin nə vecinə?!

Çaşdırmayıb sual səni,
Xamlamayıb xəyal səni.
Tərəzidə bircə dəfə
Aldatmayıb dəllal səni –
Dünya, sənin nə vecinə?!

Oğru oğul dərsi keçib,
Nazlı nağıl dərsi keçib.

Nə bir dəli sənə gülüb,
Nə də ağıl dərsi keçib –
Dünya, sənə nə vecinə?!

Yağış yağdı, daşdınmı heç?
Gün yandırdı, bişdinmi heç?
Qadan alım, indiyəcən
Qız eşqinə düşdünmü heç?
Dünya, sənə nə vecinə?!

Yaxa görüb azmamısan,
Yuxu görüb yozmamısan.
Bircə saat şair olub
Bircə şeir yazmamısan –
Dünya, sənə nə vecinə?!

SÖZ HAQQINDA SÖZ

Sözə Allah deyir dünya görənlər,
Dizi tərərli söz diz vurur yerə.
Sözü gözdən salır gözə girənlər,
Gözdən düşənləri söz vurur yerə.

Külək var, ətəyə bir dəfə dəyir,
Ətək var, ocaqda közü qızardır.
Söz var, güllə kimi hədəfə dəyir,
Söz var, şillə kimi üzü qızadır.

Kəsən ayaq altda ovulub gedir,
Əsən ayaq üstə düz dura bilmir.
Söz var, qulaqlardan qovulub gedir,
Söz var qabağında söz dura bilmir.

Gözəl söz gözümdə bir gözəl kimi,
Ya yaylığa çalır, ya şala çalır.
Payızı oxşayan söz xəzəl kimi,
Bahara oxşayan yaşla çalır.

Torpaq var, neyləsən çayır cücərir,
Göyərən gölməçə axıb çay olmur.

Çiy adam çiy sözü əkib becərir,
Ürüyü yananın sözü çiy olmur.

Sözün qapısını çox döyəcəyəm,
Söz – ömür kitabım, ömürlük işim.
Sənə söz haqqında söz deyəcəyəm,
Məni tələsdirmə, qoy fikirləşim.

AND İÇİM

Sarı sim sinəmdədi,
Sazı gətir and içim.
Kirpiyimi köz ütüb,
Közü gətir and içim.

Göyün üzü bulanıb,
Canım dərdə calanıb.
Duz başıma dolanıb,
Duzu gətir and içim.

Çiçək çökək axtarır,
Ləçək çiçək axtarır.
Bu buz xərək axtarır,
Buzu gətir and içim.

Gözü dolan göl də var,
Gölə gülən sel də var.
Yazda solan gül də var,
Yazı gətir and içim.

Bir qılncın qınıyam,
Eşqin qaynar qanıyam.
Mən quzu qurbanıyam,
Quzu gətir and içim.

Qızıl güllər nazdadı,
Gözləri Arazdadı.
Ürəyim bir qızdadı,
Qızı gətir and içim.

Qurd deyiləm uluyam,
Gözü, könlü doluyam.
Sözün qara quluyam,
Sözü gətir and içim.

DAVA GƏZİR

Köşəyinin könlün alan
Ata minib, dəvə gəzir.
Xalam təzə hana qurub,
Xalam qızı həvə gəzir.

Sapı sapa calamışam,
Barmağıma dolamışam.
Mən ocağı qalamışam,
Nənəm hələ tava gəzir.

Çəməndədir çən gətirən,
Gülən güllər – mən gətirən.
Dimdiyində dən gətirən
Qaranquşlar yuva gəzir.

Özün bizə təpən pəri
Dəmləyibdi qantəpəri.
Basıb keçib bir çəpəri,
Gözüm sarı heyva gəzir.

Qazan daşar an içində,
Qan qaynayar can içində.
Dodaq var ki, qan içində,
Ağız var ki, halva gəzir.

Üçü minən, üçü düşən,
Aşıq gördüm alçı düşən.
Yollarına elçi düşən,
Qollarına hava gəzir.

Nar bağlara naz qandırır,
İki lalı göz qandırır.

Anam qıza söz qandırıb,
Qız anası dava gəzir.

VURULDUM

Qollarını mənə açan dağlara
Mən dastanın qolu kimi vuruldum.
Bayatısız sızıldayan tütəyə
Şikəstənin zili kimi vuruldum.

Buz bulaqlar dağ çəkəndə dodağa,
Yaxa verdim yuxa bişən ocağa.
Bir bildiyim, üz qoyduğum torpağa
Od-ocağın külü kimi vuruldum.

Elat qalxıb alaçığı qurdumu,
Söz verən qız sözü üstə durdumu?
Yarğanına, yarpızına yurdumun
Gözlərimin seli kimi vuruldum.

Başın açan başın qoşdu başlara,
Səhər mehi dil öyrətdi quşlara.
Dizlərimə dəyən qara daşlara
Telli sazın teli kimi vuruldum.

Bulud dolub yaylaqlara ələnə,
Lalə solub öz qanına bələnə.
Mən gülmədim dəli kimi gülənə,
Gülən qıza dəli kimi vuruldum.

DƏN ÜSTƏDİ

Gülün burnu qanayıbdı,
Yazıq bülbül can üstədi.
Gün yandırır, külək əyib,
Yalın otu yan üstədi.

Keşikdədi yenə barı,
Dirsəklənib mənə sarı.

Çiçəkdən bal çəkən arı
Evə dönüb, şən üstədi.

Qar üşüdüb ağ əlləri,
Axtarmışam sağ əlləri.
Bu sevginin sahilləri
Qovuşacaq, qan üstədi.

Bulaq axıb gölə çatır,
Soraq eldən-elə çatır.
Sənin səbrin ilə çatır,
Mənim davam gün üstədi.

Gecələrin min biri mən,
Öz dərdimin minbəri mən.
Gülü kimdən göndərim mən,
Göyərçinlər dən üstədi.

MƏNƏ QƏDƏR

Tanımışam can deyəni,
Mən şeytandan cinə qədər.
Kişi var ki, vallah, səni
Alıb satar tinə qədər.

Qara yaylıq vay aparıb,
Qara tütək toy aparıb.
Hiylədən çox iy aparıb
Tülküləri hinə qədər.

Hər çəpər bir sərhəd imiş,
Söz quruca bir vəd imiş.
Qəssab qoça bələd imiş
Dabbağından gönə qədər.

Torpaq idim, tər gül verdim,
Zəmi idim, sünbül verdim.
Mən birinə könül verdim,
Biri saydı minə qədər.

Kotan çəkən tərəl yanıb,
Bir barmaqda beş ləl yanıb
Əlimdəki məşəl yanıb
Bir çəhlimə, çənə qədər.

Dərdə salan don görmüşəm,
Öz başımda dən görmüşəm.
Sən görəni mən görmüşəm;
Səndən qabaq, sənə qədər.

Duman tutub gədiyimi,
Zəhər etdi yediyimi.
Mənim sənə dediyimi
Kim deyibdi mənə qədər?

SAXLA

Bu seli gözlərimdə
Torpağa, daşa saxla.
Kirpiyindən qopanı
Ovcunda qoşa saxla.

Unut buzu, boranı,
Sağaldanda yaranı.
Zər kimi zəfəranı
Bayramlıq aş saxla.

Bu nə toydu, nə də yas,
Məsləhətə qulaq as:
Sən yazı bağına bas,
Bir qaranquşa saxla.

Gördüm selin kürünü,
Apardı çox sürünü,
Cökənin kömürünü
Ağaran qışa saxla.

Sevmirsənsə cəngini,
Axtarma üzəngini.

Yetişməyən sevgini
Sən yetmiş yaşa saxla.

Düşüb üzüyün qaşını,
Hanı gözünün yaşı?
Ürəyindəki daşını
Ağılsız başa saxla.

Yola çınqıl töküldü,
Yolun beli büküldü.
Bu sevgi – payız gülü,
Qurudub qışa saxla.

Redaksiyadan:

Hörmətli Ələmdar Quluzadə!

Sizi – müasir Azərbaycan ədəbiyyatının tanınmış nümayəndəsini – anadan olmanızın 70 illiyi münasibətilə ürekdən təbrik edirik. Yaşınızın bu çağında Sizə möhkəm cansağlığı və bol-bol yaradıcılıq sevincləri arzulayırıq. Gün o gün olsun, növbəti ad gününüzü Sizinlə birgə doğma Xocalıda qeyd edək!